

ще успѣе въ мерака си, ала не се минали и двѣ години, Бертранъ не само се научилъ да рисува, ами получилъ и първата награда за рисуване въ училището. Това нѣщо много го насърчило. Той продължилъ по-нататкъкъ усърдно да работи. Постъпалъ въ рисувалното училище и слѣдъ шестъ години той съ уста рисувалъ тѣй хубаво, както рисували и даровититѣ му другари съ ржцѣ. Когато станалъ на 16 години, неговитѣ картини били откупувани отъ художествената академия и отъ частни лица.

Бертранъ искалъ да се изравни по всичко съ другаритѣ си. Той се приготвилъ, издържалъ изпитъ по разнитѣ прѣдмети и постъпилъ въ поглавни художествени училища, дѣто завършилъ напълно своето образование. Той станалъ прѣкрасенъ рисувачъ, чертежникъ и художникъ — декораторъ. Не се задоволилъ съ това, той отишълъ въ Парижъ, дѣто рисувалъ твърдѣ много изъ тамошнитѣ музеи.

Кога се върналъ въ отечеството си, славата му се прочула на всѣкъдѣ и отвредъ почнали да му поржчватъ да нарисува исканитѣ отъ тѣхъ картини. Съ голѣма мжка извършвалъ своята работа, но не се обезсърдчавалъ никога. Неговитѣ картини почнали да се купуватъ отъ кралското съмейство и на много видни англичани кжшитѣ зели да се красятъ съ прѣкраснитѣ му произведения. Най-сетнѣ сполучилъ поради хубавитѣ си картини да бжде избранъ за членъ на международния съюзъ за изкуство въ Парижъ.

Тука даваме единъ пейзажъ: рѣка, брѣгове и корабъ, рисуванъ отъ този бѣлѣжитъ човѣкъ. Но той има много картини и, както ги оцѣняватъ опитни хора, сж едни отъ най-хубавитѣ. Този младежъ се отличава винаги съ смѣлостъ, твърда воля и голѣмо постоянство. Борилъ се съ много прѣчки и мжчнотии, но все надвивамъ и най-сетнѣ изпълнихъ своето горещо желание — станалъ художникъ, макаръ да е нѣмалъ най-важния органъ за работа — ржцѣтѣ си.

Имало е и други безржки художници. Едни